

[Maisted]

hvordan man fremover kører dette efter forretningsmæssige principper?

Nej, siger hr. Duetoft, nu skal vi vente til den 25. april 1984. Da holder vi stort møde, der overhovedet ikke vedkommer skatteyderne eller borgerne i det hele taget. Vi holder sådan et tys-tys-møde på Marienborg, og så kan vi engang til efteråret tage en fornyet økonomisk debat, og til den tid har man formentlig kvajet sig endnu flere gange, end man har gjort i den foregående tid. Det koster skatteyderne endnu flere penge.

Hvornår, hr. Duetoft, er det ikke til skade for naturgasprojektet, at det kommer frem i dagens lys?

Energiministeren (Enggaard):

Kun et par korte bemærkninger i anledning af de synspunkter, som er kommet frem først og fremmest fra hr. Maistedes side.

Hr. Maisted opfattede det på den måde, at det var regeringen, der havde indkaldt naturgasselskaberne til mødet. For sandhedens skyld skal det siges, at det faktisk var omvendt, hvilket også er fremgået af den offentlige omtale. Det var selskaberne, som anmodede om det møde, hvilket regeringen selvfølgelig meget gerne imødekom. Men det er kun for den historiske rigtigheds skyld.

Jeg forstod midt i alle de mange stærkt kritiske vendinger, som hr. Maisted kom med, at der alligevel sneg sig en lille smule anerkendelse ind i form af, at hr. Maisted sagde, at den nye bestyrelse i D.O.N.G. reagerede fornuftigt, en anerkendelse af, at man i de ændrede salgsprincipper i forhold til storkunder har indtaget en realistisk holdning med henblik på at få den opgave opfyldt, som er hovedopgaven i øjeblikket, nemlig at få solgt noget naturgas af hensyn til projektets rentabilitet og af hensyn til det, der har været formålet med, at folketinget vedtog dette projekt.

Hr. Maisted havde også en lille kort anerkendende bemærkning om, at de komplicerede aftaleforhold i projektet var blevet rettet ind igennem den aftale imellem Naturgas Syd og D.O.N.G., som er indgået, og som jeg refererede til i et tidligere indlæg. Så jeg opfattede trods alt imellem alle de kritiske bemærkninger også, at hr. Maisted noterede sig, at nogle væsentlige ting er sket, også

ting, som hr. Maisted i virkeligheden anså for rigtige.

Endelig rejste hr. Maisted spørgsmålet om det parlamentariske grundlag for dette projekt og sagde, at regeringen jo kunne sige, at der altså er et flertal i folketinget, som ønsker, at dette projekt udvikler sig efter nogle principper; det måtte flertallet gøre, og så kunne regeringen tage afstand fra det.

Sådan kan vi jo ikke rigtig handle, hr. Maisted. Det er nu engang sådan, at når fremskridtspartiet på forhånd har meldt sig ud af samarbejdet om et sådant naturgasprojekt – og det er jo tilfældet; hr. Maisted ønsker ikke at have lod og del i ansvaret for naturgasprojektet – er situationen klart den, at de øvrige partier så må tage på sig i fællesskab at løse den opgave, som foreligger, således som det er blevet manifesteret også i forbindelse med dagsordensvedtagelsen i december 1983.

Jeg har ikke lagt skjul på, at regeringen anser det for en meget stor opgave, og at vi ser med stor alvor på de problemer, som naturgasprojektet indebærer, og det vil vi fortsat arbejde meget ihærdigt for at komme frem til løsninger af. Men i det stykke er hr. Maistedes samspil jo ikke det positive. Det fremstilles som en positiv kritik af projektet med henblik på, at man kan nå frem til nogle mere bæredygtige principper. Sandheden er jo, at hr. Maisted og fremskridtspartiet igennem projektets eksistens og ved alle de spørgsmål og debatter, som føres om projektet, først og fremmest har indtaget den holdning, at man her havde en politisk ager, som lod sig græsse. Der er ikke så forfærdelig mange, der har den egenskab, set fra fremskridtspartiets synspunkt, at det er god græsning, men her mener hr. Maisted åbenbart at have fundet en lille parcel, som han så til gengæld hyppigt hjemsøger.

Jeg er selvsagt parat til, at vi ved kommende forespørgsler og kommende spørgsmål vender tilbage til disse ting, men hr. Maisted kan ikke bebrejde regeringen, at man arbejder sammen med folketingets øvrige partier om denne meget store opgave i betragtning af den holdning, som hr. Maisted selv har indtaget til det igennem tiden.

Til hr. Riishøj vil jeg endelig sige, at det jo ikke er sådan, at man i spørgsmålet om kraftvarmeudbygningen i hovedstadsområdet ikke har haft en omfattende dialog mellem